

முதல் வாசகம் : ஓசே 6 : 1 - 6

"வாருங்கள், ஆண்டவரிடம் நாம் திரும்புவோம் நம்மைக் காயப்படுத்தியவர் அவரே, அவரே நம்மைக் குணமாக்குவார் நம்மை அடித்து நொறுக்கியவர் அவரே, அவரே நம் காயங்களைக் கட்டுவார். இரண்டு நாளுக்குப் பிறகு நமக்குப் புத்துயிர் அளிப்பார் மூன்றாம் நாளில் நம்மை எழுப்பி விடுவார் அப்பொழுது நாம் அவர் முன்னிலையில் வாழ்ந்திடுவோம். நாம் அறிவடைவோமாக, ஆண்டவரைப்பற்றி அறிய முனைந்திடுவோமாக அவருடைய புறப்பாடு புலரும் பொழுதுபோல் திண்ணமானது மழைபோலவும், நிலத்தை நனைக்கும் இளவேனிற்கால மாரிபோலவும் அவர் நம்மிடம் வருவார்" என்கிறார்கள். எப்ராயிமே! உன்னை நான் என்ன செய்வேன்? யூதாவே! உன்னை நான் என்ன செய்வேன்? உங்கள் அன்பு காலநேர மேகம் போலவும் கதிரவனைக் கண்ட பனிபோலவும் மறைந்துபோகிறதே! அதனால்தான் நான் இறைவாக்கினர் வழியாக அவர்களை வெட்டி வீழ்த்தினேன் என் வாய்மொழிகளில் அவர்களைக் கொன்று விட்டேன் எனது தண்டனைத் தீர்ப்பு ஒளிபோல வெளிப்படுகின்றது. உண்மையாகவே நான் விரும்புவது பலியை அல்ல, இரக்கத்தையே விரும்புகின்றேன் எரிபலிகளைவிட, கடவுளை அறியும் அறிவையே நான் விரும்புகின்றேன்.

பதில்பாடல் : பலியை அல்ல இரக்கத்தையே விரும்புகிறேன்.

நற்செய்தி : லூக்கா 18 : 9 - 14

அக்காலத்தில், தாங்கள் நேர்மையானவர் என்று நம்பி மற்றவர்கள் இகழ்ந்து ஒதுக்கும் சிலரைப் பார்த்து இயேசு இந்த உவமையைச் சொன்னார். "இருவர் இறைவனிடம் வேண்டக் கோவிலுக்குச் சென்றனர். ஒருவர் பரிசேயர், மற்றவர் வரிதண்டுபவர். பரிசேயர் நின்று கொண்டு, இவ்வாறு இறைவனிடம் வேண்டினார் "கடவுளே, நான் கொள்ளையர், நேர்மையற்றோர், விபசாரம் போன்ற மற்ற மக்களைப் போலவோ இந்த வரிதண்டுபவரை போலவோ இல்லாதது பற்றி உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். வாரத்தில் இரு முறை நோன்பிருக்கிறேன் என்வருவாயில் எல்லாம் பத்திலொரு பங்கைக் கொடுக்கிறேன்". ஆனால் வரிதண்டுபவர் தொலையில் நின்று கொண்டு வானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கக்கூடத் துணியாமல் தம் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு, "கடவுளே, பாவியாகிய என்மீது இரங்கியருளும்" என்றார். "இயேசு, "பரிசேயரல்ல, வரிதண்டுபவரே கடவுளுக்கு ஏற்புடையவராகி வீடு திரும்பினார். ஏனெனில் தம்மைத் தாமே உயர்த்துவோர் தாழ்த்தப்பெறுவர் தம்மைத்தாமே தாழ்த்துவோர் உயர்த்தப் பெறுவர் என நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்" என்றார்.

தியானம்: நதியானது ஓய்வின்றி, நித்திரையின்றி ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றது. அது ஓடாமல் ஒரே இடத்தில் நின்றுவிட முடியாது. அதன் குறிக்கோள் கடலை அடைவது. அந்த இலக்கை நோக்கி ஓடும்போது தான் செல்கின்ற வழியில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களையும் அது வாழ வைக்கின்றது. நாமும் நதியைப்போல் ஓடுகின்றோம் ஆனால் குறிக்கோள் இல்லாமல். நமது வாழ்வின் குறிக்கோள் கடவுளின் அரசில் பங்கேற்பது. அதற்கு தகுதியுடையவர்களாக நாம் வாழ்கின்றோமா? நாம் எமது பாவ வழிகளை நினைத்து மனம் வருந்தி இறைவனிடம் வந்துசேர இன்றைய வாசகங்களும், இத்தவக்காலமும் அழைப்பு விடுக்கின்றன. நாம் யாரும் எமது தவறுகளை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. பாவம் செய்தவர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அப்போது மனமாற்றம் ஏற்பட சந்தர்ப்பம் இல்லையே! தற்புகழ்ச்சியும், பெருமையும் நாம் விரும்பும் ஒன்று. மற்றவர்களை மதியாமல் அவர்களின் கருத்துக்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருப்பது எல்லாமே பாவமான செயல்களே! கடவுளை நம்பும் நாம், அவருக்கு உகந்த வாழ்வு வாழ வேண்டும். மனம் வருந்தி எம் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு மன்னிப்பு பெறுகின்றவர்கள் கடவுளுக்கு ஏற்புடையவர்கள் என்று இன்றைய நற்செய்தி மூலம் யேசு எடுத்துக் காட்டுகின்றார். எனவே விசுவாசக் கடமைகளை மட்டு நிறைவேற்றினாலோ, அல்லது திருவருட் சாதனங்களை பெற்றாலோ மட்டும் நாம் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்க முடியாது. அது எம் வாழ்வில் வாழப்பட வேண்டும். முடியுமா எம்மால்?